

ת"פ (תל אביב) 38458-02-23 - מדינת ישראל נ' בדר אטרש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 38458-02-23 מדינת ישראל נ' אטרש ואח' 31 יולי 2024

בפני כב' השופט שמואל מלמד
המאשימה מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד מירב גבע

נגד
הנאשמים 1. בדר אטרש
על-ידי ב"כ עו"ד דינה פרופס
2. ראאד אבו נאג'ם
על-ידי ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין

רקע

1. ביום 28.9.23 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המאוחד ללא הסדר טיעון, כאשר קיימת חובת תסקיר.

על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המאוחד והמתוקן הם הורשעו בפני כבוד השופט שיא ביום 28.9.23 בעבירה של ניסיון שוד, לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתלונן ט.פ., יליד 1964 (להלן: "המתלונן"), הינו בעלים של חנות להמרת כספים הממוקמת ברחוב בלפור 49, בת ים (להלן: "החנות").

ביום 17.11.22, סמוך לשעה 20:00, עת התכונן המתלונן לסגירת החנות ועמד בפתח דלתה, הגיעו הנאשמים יחד, כשהם נוסעים באופנוע על המדרכה וחובשים קסדות לראשם, וחסמו את דלת היציאה מהחנות.

השניים ירדו מן האופנוע, נכנסו לחנות, תקפו את המתלונן במכות אגרופ, בעוד אחד מהם צועק: "זה שוד, יא בן זונה". השניים המשיכו להכות את המתלונן, דחפו אותו על כסאות שהיו

בחנות, והמשיכו להכות אותו במכות אגרופי, כשהוא מנסה להגן על גופו.

בה בעת, הבחין באירוע בנו של המתלונן, ששהה בזמן זה ברכבו שחנה מול החנות, יצא לעזרת אביו, נאבק עם אחד הנאשמים. במהלך המאבק נפלה הקסדה מראשו של אחד הנאשמים והוא נמלט מהמקום. הנאשם האחר נמלט מיד אחריו.

הנאשמים במעשים המתוארים לעיל תקפו את המתלונן בצוותא לשם שוד, תוך שהכהו והשתמשו באלימות כלפי גופו.

טיעונים לעונש

3. בדיון מיום 28.6.24 ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של נאשם 1. וכן תמונות של המתלונן, כפי שצולם מיד לאחר האירוע.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשמים הודו בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית. טענה כי כתב האישום מגולל ניסיון שוד אלים בחנות צ'ינג' שבוצע כלפי בעל החנות, שהינו אדם מבוגר כבן 60 כיום. מסרה כי הנאשמים הגיעו רכובים על אופנוע, חובשים קסדות, בדיוק בזמן שהמתלונן התכוון לסגור את החנות.

טענה כי מדובר בעבירה הטומנת בחובה פגיעה קניינית לצד פגיעה כתוצאה מאלימות שהופעלה במהלך ביצועה. וכן ההגנה על שלמות גופו, ביטחונו, כבודו וחירותו של המתלונן. ובנוסף השמירה על ביטחון שלום הציבור ויכולת הציבור לנהל את חייו במרחב הציבורי ללא חשש ופחד.

טענה כי העבירה חמורה במקרה הנדון, שכן הנאשמים פעלו בצוותא, עם תכנון של הגעה לחנות בדיוק בזמן שהמתלונן התכוון לסגור את החנות. ולטענתה אלמנט נוסף המלמד על התכנון הינה העובדה ששניהם חבשו קסדות במטרה להסתיר את זהותם, ולכן כשלאחד מהם נפלה הקסדה מיד ברחו. וטענה כי העובדה שהם בחרו בחנות להמרת כספים, טומנת בחובה חומרה נוספת, שכן זה מקום המספק שירות לציבור, וכן מדובר בחנות השייכת למתלונן, כאשר המעשים בוצעו כלפיו במקום מבצרו האישי.

ב"כ המאשימה טענה כי אמנם הנאשמים לא הצליחו להשלים את ביצוע השוד, אך המעשים עדיין חמורים. וכי לאור נוכחות הבן במקום, האירוע הסתיים כפי שהסתיים.

המאשימה טענה שבנסיבות האלה, של ביצוע בצוותא עם תכנון מקדים, תוך הפעלת אלימות בחנות, וכפי שבוצעה, מתחם העונש ההולם הוא 24 חודשי מאסר עד 48 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה וטענה כי סבורה שהמתחם לו עתרה הינו ראוי.

אשר למיקום הנאשמים, טענה ב"כ המאשימה באשר לנאשם 1 - כי הנאשם 1 לא שיתף פעולה עם שרות המבחן. וכן לנאשם 1 רישום פלילי מבית המשפט לנוער בעבירה של ניסיון תקיפת

שוטר, בגינה נדון לצו מבחן.

באשר לנאשם 2, טענה כי הנאשם 2 ללא עבר פלילי, ושרות המבחן בחן את עניינו משך תקופה ארוכה והתקבלו שני תסקירים, שמהם עולה תמונה לפיה הנאשם 2 מנהל אורח חיים שולי, לא תפס עצמו כמי שזקוק לטיפול בהתמכרות. ומהתסקיר האחרון, עולה שהנאשם הגיע רק לשלוש פגישות אליהן זומן, נעדר מחמישה מפגשים נוספים מבלי שהודיע מראש. שרות המבחן התרשם כי אינו מסוגל לקחת אחריות. שרות המבחן המליץ בסופו של יום על ענישה מרתיעה ושקילת עבודות שירות.

ב"כ המאשימה טענה כי המאשימה סבורה לגבי שני הנאשמים שיש להטיל עליהם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 30 חודשים. טענה כי שני הנאשמים לא בחרו בדרך של שיקום, המשיכו בניהול אורח חיים עברייני, כעולה מהתסקירים. ועל כן עתרה ב"כ המאשימה למאסר למשך 30 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי, פיצוי וקנס.

4. ב"כ נאשם 1 טענה בדיון לפניי כי הנאשם הודה ללא כל הסדר בכתב האישום המקורי בהזדמנות הראשונה, בעבירה של ניסיון שוד בצוותא. טענה כי אין לנאשם הרשעות קודמות. היה בן 18 עת ביצע את העבירה. טענה כי מדובר בעבירה שלא הושלמה, והרכוש לא נשדד ולכך משמעות במסגרת קביעת המתחם. טענה כי לא נעשה שימוש בנשק חם או קר או גז פלפל או כל חפץ אחר שהוא בעל פוטנציאל חמור יותר, ומשכך, יש לזה השפעה על הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה.

טענה כי מדובר באירוע קצר ביותר שנמשך כשבע שניות, כאשר בפרק זמן זה, בנו של המתלונן הספיק גם להחטיף לנאשמים. וטענה כי הגם שמדובר בעבירה שאינה ספונטנית, הרי שבוצעה ללא כל תחכום.

ב"כ נאשם 1 הפנתה לפסיקה עם מתחמים שנקבעו בנסיבות חמורות יותר מהתיק הנוכחי, כאשר הרף התחתון הוא 12 חודשי מאסר. ועל כן לטענתה הפסיקה מחזקת את הטענתה כי המתחם צריך להתחיל מ- 12 חודשי מאסר. באשר למיקומו של הנאשם במתחם, טענה כי הנאשם מצטער על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה בחקירתו בתחנת המשטרה. וכן שהה במהלך כארבעה חודשים בתנאי מעצר של ממש, ובהמשך בתנאים מגבילים בביתו. ב"כ נאשם 1 טענה כי לא ניתן לומר כי לא היה שיתוף פעולה עם שרות המבחן. טענה כי הנאשם היה בקשר בעת שהותו בתנאים מגבילים עם שרות המבחן אך לא הצליח להעמיק בקשיו. ב"כ הנאשם טענה על חיו המורכבים של נאשם 1 וכן אף כי אימו דיברה בבית המשפט בצורה כנה על אודות חייו של הנאשם. טענה כי אין ספק, שכל נסיבות חיו שפורטו בבית המשפט השפיעו על דמותו ויכולתו של הנאשם 1 לתת אמון ולחוש ביטחון, ועל יכולתו לפעול בשיקול דעת על בחירותיו.

ב"כ נאשם 1 הגישה דוח מבית הספר בו למד הנאשם, המלמד על הקושי הרגשי עקב הגירושין והניתוק המוחלט מהאם. טענה כי היחסים עם האם החלו להיבנות עם הולדת התיק הנוכחי,

שהפכה להיות המפקחת של הנאשם. ב"כ נאשם 1 מסרה כי הנאשם לא שיתף פעולה על שרות מבחן כי לטענתו אינו יכול לשאת את השאלות הקשות שנשאל על-ידי שרות המבחן המצריכות ממנו לחשוף את ילדותו ובגרותו, שאותן מדחיק ורוצה לשכוח. מסרה כי הנאשם לא יכול לדבר על דברים אלה עם אדם או אנשים זרים, בוודאי לא בקבוצות טיפוליות אליהן הפנה אותו שרות המבחן.

ב"כ נאשם 1 טענה כי לגילו של הנאשם יש משמעות קריטית. הנאשם היה בן 18 עת ביצע את העבירה, ולכן טענה כי באשר למתחם הענישה ומיקומו במתחם, ביקשה לפרש את החוק בצורה מהותית ולא טכנית או מכנית.

5. ב"כ נאשם 2 טען בדיון לפני כי הנאשם 2 הודה וחסך זמן שיפוטי וכי בהודאתו יש משום הבעת חרטה אמתית וכנה. טען כי מבחינת הנזק הממשי לא נשדד דבר, על פי חומר הראיות, אין חבלות. טען כי הנאשם בחור צעיר, יליד שנת 2003. בזמן ביצוע העבירה היה כבן 18-19 - בגיר-צעיר, קרוב לקטינות מבחינת הזמן. היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח מ- 8.2.23 עד 11.4.23, כשזהו מעצר ראשון של הנאשם. טען כי חווית המעצר הייתה קשה, מרתיעה, מזעזעת ומנערת. לאחר מכן הנאשם שהה תקופה במעצר בית מוחלט, בהמשך הוקלו התנאים, וטען כי יש לקחת זאת בחשבון.

ב"כ נאשם 2 טען כי בתסקירים יש נטילת אחריות מלאה ויש הודאה, מודעות, הפנמה, תובנות, אמפתיה כלפי קורבן העבירה.

ב"כ נאשם 2 מסר אודות מצבו המשפחתי של נאשם 2 ומורכבות חיו. טען כי הנאשם סובל מדימוי עצמי נמוך, חוסר ביטחון, קשיי קשב וריכוז. וכי מה שהפריע לשרות המבחן זה בדיקות השתן עם שרידי קנאביס. וכי הנאשם הגיע לקבוצה אך לא היה לו קל להיפתח מול כולם, ובפרט לאור גילו.

ב"כ הנאשם טען כי התסקיר אינו שלילי וצוין כי הנאשם בר שיקום. לא מדובר בפגע רע או חסר תקנה. וכי הראיה לכך שהומלץ על ענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות, ששיג את המטרה בנסיבות העניין.

ב"כ נאשם 2 טען כי המתחם לו עותרת המאשימה היא בעבירות של שוד של ממש ולא של ניסיון שוד, ובמקרים שונים. וטען כי המתחם במקרה זה צריך להתחיל ממאסר שירות בעבודות שירות ועד מס' חודשי מאסר בפועל, וביקש להשית על הנאשם 2 מאסר בעבודות שירות, כהמלצת שרות המבחן.

6. נאשם 1 בדיון לפני מסר כי הוא מצטער על מעשיו, מסר כי עבר חיים קשים וביקש סליחה. מסר כי לא יכול לספר לקצינת המבחן את מה שעבר כי זה כואב מבפנים.

נאשם 2 בדיון לפני מסר כי הוא מתחרט על מה שעשה. מסר כי הוא חווה קשיים להיפתח

בקבוצות בשרות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

7. בעניינו של הנאשם 1 התקבל תסקיר שרות מבחן מיום 2.5.24 לפיו שרות מבחן ציין כי פנה לנאשם 1 אך לא הצליח להשיגו וכן אף נעשו ניסיונות נוספים שלא צלחו וכן הנאשם אף לא יזם קשר מצידו.

שרות מבחן ציין כי בעבר הופנה הנאשם לשרות מבחן במסגרת הליך המעצר, אך בשל חוסר שיתוף פעולה צו פיקוח מעצר שלו בוטל.

8. בעניינו של הנאשם 2 התקבל תסקיר שרות מבחן ביום 30.4.24 לפיו נאשם 2 כבן 21, רווק המתגורר בגפו בדירה בבתי ים, במתחם משותף עם סבו וסבתו. מסר כי עובד בחברה של אביו בתחום החשמל. נאשם 2 שיתף את שרות מבחן אודות מצבו המשפחתי וכי בתקופה משברית חבר לחברה שולית ובהמשך תיאר יציבות תעסוקתית.

שרות מבחן ציין אודות ההיסטוריה העבריינית של נאשם 2 שהחלה כשהיה קטין, כתב אישום שנמחק לאחר ביצוע עבודות של"צ.

הנאשם 2 שולב בקבוצה ייעודית לעצורי בית ונטה להיעדר ממפגשים, בשיחות עימו ביטא מצוקה ולחצים עימם מתמודד. שרות מבחן התרשם מקשיו של הנאשם לבחון באופן בוגר ומותאם את בחירותיו. בהמשך הנאשם שיתף את שרות מבחן אודות נסיבות ביצוע העבירה הנוספת שביצע ובגינה נפתח לו תיק מב"ד. בהתייחסותו למעורבותו הנוכחית הנאשם קיבל אחריות על ביצועה. מסר אודות היכרותו את נאשם 1. שרות מבחן התרשם כי הנאשם 2 מצליח לבטא אמפטיה וצער כלפי הפגיעה ואף הביע נכונות לפצות. שרות מבחן מציין כי התרשם שככל שהנאשם ישתלב בטיפול ארוך טווח, שיאפשר שיח מעמיק, יתכן כי בעתיד אף לבחון היתכנות של צדק מאחה.

שרות מבחן פירט בהרחבה בתסקיר אודות הערכת סיכון לעבריינות וסיכויי השיקום. וציין כי בשקלול כל הפרמטרים אודות מאפייני אישיות, יכולתיו ועוד, הערכתם שרמת הסיכון להישנות עבירת אלימות הינה בינונית וחומרתה במידה שתתבצע צפויה להיות בדרגה בינונית אף היא. ושרות מבחן ביקש דחיה על מנת לבחון את התאמתו.

מתסקיר שרות מבחן מיום 206.24 עולה כי הנאשם זומן במהלך הדחיה לפגישות פרטניות. ציין כי הנאשם הגיע לשלוש פגישות ונעדר מסיבות שונות מחמת המפגשים הנוספים שזומן אליהם. נוכח האמור שרות מבחן מסר כי הנאשם אינו מסוגל לגלות אחריות ונראה כי המענה השחתי אינו יכול לקדמו. שרות מבחן ציין כי בדיקת שתן שהנאשם מסר נמצאה אינה נקייה ולבדיקות נוספות שזומן לא התייצב.

בשל כל האמור בתסקיר המלצת שרות מבחן הינה הטלת עונש מאסר בעבודות שרות, לתקופה המורחבת המתאפשרת בחוק. להערכת לצד עונש מותנה, תהיה בעלת משמעות מצבת גבולות ומרתיעה. תוך הימנעות מחשיפה לאוכלוסייה שולית בתנאי כליאה. שרות מבחן ציין כי אם כך יקבע אז הנאשם יופנה לשרות מבחן במסגרת עבודות שרות וניתן יהיה לבדוק צרכיו ולתמוך בו סביב כך.

דין והכרעה

9. הערך המוגן הוא פגיעה בגופו ובביטחונו של אדם, פגיעה בסדר הציבורי והטלת מורה על המתלונן. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מהסוג שבוצעו ע"י הנאשמים הינה:

(א) ע"פ 6453/14 קלימנקו נ' מדינת ישראל (28.1.2015) - המערער הורשע בעבירה של ניסיון שוד, וזאת לאחר שתקף מתלוננת שצעדה ברחוב, תלש בכוח שרשרת זהב שהייתה על צווארה, והמשיך להכותה במשך רבע שעה כשהיא שוכבת על גבה ומנסה להתגונן. האלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת הפסיקה רק לאחר התערבות עוברי אורח, שאז נמלט הנאשם מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע כי מאחר ושרשרת הזהב של המתלוננת נשמטה לארץ לאחר תלישתה, ולא נמצאה, מקימה ספק ביחס להשלמת העבירה, ועל כן הרשיע אותו בעבירה של ניסיון שוד. מתחם העונש ההולם שנקבע **נע בין 24 חודשי מאסר ל-60 חודשי מאסר**. ביחס למתחם זה קבע בית המשפט העליון כי מדובר במתחם שאינו חורג מהמתחם המקובל, ומשכך דחה את ערעור הנאשם.

(ב) ע"פ 5133/15 מחמוד אגבאריה נ' מדינת ישראל (05.08.15) המערער הורשע ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, לפי עובדות כתב האישום המתוקן שהוגש כנגד המערער עולה, שסוכם בין המבקש לאדם אחר, כי המבקש יבצע שוד מזויין במכולת השייכת למתלונן, בהמשכו של אותו יום הגיעו המבקש והאחר אל המכולת, כשהם רעולי פנים, וברשותם אקדח צעצוע ואלת ברזל. בהמשך הורו המבקש והאחר למתלוננים כי ימסרו לידיהם "את כל הכסף שבקופת המכולת". בתגובה לדרישתם זו של המבקש והאחר, אמר המתלונן כי הקופה ריקה מכסף, מאחר ש"כל הכסף הופקד כבר בבנק". או-אז, הניף מתלונן 2 אלה שהיתה מונחת בסמוך, ותקף באמצעותה את המבקש ואת האחר. בתגובה, היכה האחר את מתלונן 2 באמצעות האלה אותה החזיק בידו, ופצע אותו בראשו. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלונן שני חתכים בראשו וסימני חבלה, ונגרם למתלונן 2 חתך באורך 5 ס"מ בראשו. קבע בית משפט קמא כי מתחם העונש **ינוע בין 18 חודשים ל-4 שנות מאסר לריצוי בפועל**, לצד עונשים נלווים. דן בית משפט קמא את המבקש ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הערעור נמחק בהמלצת בית המשפט.

(ג) ע"פ 7925/15 איסק אטובראן נ' מדינת ישראל (20.04.16) המערער הורשע בעבירה של ניסיון שוד על פי עובדות כתב האישום המתוקן צעדו המתלוננת וחברתה המערער, אשר הבחין במתלוננת ובחברה, הלך בעקבותיהן, תפס את תיקה של

המתלוננת ומשך אותו ממנה בחוזקה. המתלוננת התנגדה למערער ומשכה את התיק חזרה והמערער בתגובה הכה אותה בידיו, הפיל אותה לארץ וגרר אותה מספר מטרים לאורך הכביש, כשהתיק בידה בעוד שהיא צועקת לעזרה. כשניסתה חברתה לסייע למתלוננת, הדף אותה המערער בחוזקה באמצעות מרפקו. למשמע צעקותיה של המתלוננת הגיע למקום אחר, ומשראה אותו המערער החל לברוח, אולם האחר השיגו ואחז בו, תוך כדי מאבק, עד הגעת המשטרה למקום. כתוצאה ממעשיו של המערער נגרמו למתלוננת חבלות שונות בגופה והיא נזקקה לטיפול רפואי. קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן **נע בין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל**. נדון ל- 36 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי המתחם שנקבע גבוה והפחית את עונש המאסר ל- 30 חודשי מאסר.

(ד) ע"פ 5385/16 **רפאל בן שמעון נ' מדינת ישראל** (07.03.17) המערער הורשע בביצוע עבירות קשירת קשר לביצוע פשע, וניסיון שוד. על פי עובדות כתב האישום, המערער קשר קשר עם נאשם נוסף (להלן ביחד: השניים) ועם אחר לשדוד סניפים של בנק הדואר. האחר הסיע את השניים לשני סניפי בנק דואר אותם ניסו לשדוד באמצעות שימוש בחפץ חד ובאקדח דמה, בעודם רעולי פנים. בסניף הראשון שאליו פנו, נעלו עובדי הבנק את הדלתות ולא אפשרו לשניים להיכנס. כעבור חצי שעה ניסו לשדוד סניף נוסף. בבואם להיכנס לסניף השני דחפו אישה ואיש שעמדו בכניסה ונכנסו אל הסניף, אזי נעלו פקידות הסניף את הכספת הפנימית והזעיקו עזרה. בעקבות זאת השניים ברחו מהסניף והאחר מילט אותם ברכבו. העמיד בית המשפט המחוזי את **מתחם הענישה ההולם על 12-36 חודשי מאסר**. במסגרת גזירת העונש הושת על המערער עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל עונש מאסר על תנאי שהושת על המערער בהרשעה קודמת בחופף ובמצטבר, כך שסך עונש המאסר בפועל שירצה יעמוד על 24 חודשים. הערעור נדחה.

(ה) ע"פ 5611/16 **נועם סלב נ' מדינת ישראל** (14.09.17) הורשע המערער, בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ובניסיון שוד. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער קשר קשר עם נאשם נוסף (להלן ביחד: השניים) ועם אחר, במטרה לשדוד סניפים של בנק הדואר. הסיע האחר את השניים לסניף בנק הדואר שאותו תכננו לשדוד, ובהגיעם לשם ירדו השניים מהרכב כשהם רעולי פנים ואוחזים באקדח דמה ובחפץ חד, והחלו לרוץ לכיוון הסניף. לאחר שעובר אורח הסב את תשומת לב עובדות הבנק למתרחש נעלו האחרונות את הדלתות, וכתוצאה מכך לא עלה בידם של השניים לבצע את זממם והם נמלטו מן המקום. כעבור כמחצית השעה, ניסו השניים לשדוד סניף נוסף של בנק הדואר. בעת כניסתם לסניף הנוסף דחפו השניים אישה ואיש שעמדו בכניסה, ולאחר שנכנסו אל הסניף הפקידות שעבדו בו נעלו עצמן בתוך הכספת הפנימית והזעיקו עזרה. בעקבות זאת נמלטו השניים מהמקום בריצה, והאחר מילט אותם משם ברכבו. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. המערער נדון

ל- 12 חודשי מאסר בפועל. הערעור התקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל שהוטל על המערער הופחת והומר ל-6 חודשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות.

(ו) ת"פ (מחוזי תל אביב) 23858-03-23 **מדינת ישראל נ' דבאבסה** (12.2.2024)- הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 16.2.23, סמוך לשעה 01:10, פרצו הנאשם ושניים אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לדירה ברחוב הרמן כהן 15 בתל אביב, דרך החלון, במטרה לגנוב רכוש בעל ערך מהדירה. קשיש המתגורר בדירה התעורר מהרעש ויצא מחדר השינה כשבידו מערוך, על רקע פריצה קודמת לביתו. סמוך לאחר מכן, הלמו הנאשם ואחד האחרים בפניו של הקשיש באגרופים. הקשיש נאבק בנאשם ובאחר והיכה אותם עם המערוך, שאז אחד האחרים חילץ את המערוך מידו והכה אותו באמצעותו. בהמשך, הנאשם ואחד האחרים הפילו את הקשיש על הרצפה, רכנו מעליו ותפסו את ידיו, בעודו צורח ומתגונן מפניהם. הנאשם חסם את פיו של הקשיש והכניס את אצבעותיו לפיו, ובתגובה נשך הקשיש את הנאשם. מיד לאחר מכן, אחד האחרים ריסס את הקשיש בגז פלפל ודרש ממנו לומר "**איפה הכסף**" וכן נאמר לו על ידי הנאשם או האחרים: "**אתה תמות, אתה תמות**", זאת בכוונה להפחידו ולהרתיעו מלהתנגד לגניבת הרכוש מדירתו. בשלב זה, ומאחר שהקשיש הקים רעש בדירה, הנאשם והאחרים, שחששו מלהיתפס, יצאו מחלון הדירה ונמלטו מהמקום מבלי שגנבו דבר. על יסוד כלל הנתונים שפורטו לעיל ראיתי לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 48 ל-75 חודשי מאסר**. נגזרו 60 חודשי מאסר בפועל; 9 חודשי מאסר על תנאי 3 שנים פשע; 5 חודשי מאסר על תנאי 3 שנים עוון; 5,000 ₪ פיצוי; קנס בסך 1,000 ₪.

10. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 15-36 חודשי מאסר.

11. תסקירי שירות המבחן לא שיקפו הליך טיפולי משמעותי. מידת שיתוף הפעולה של הנאשמים עם ההליך השיקומי הייתה מצומצמת מאד לגבי נאשם 2 ולא התקיימה כלל לגבי נאשם 1. בהתחשב בגילם הצעיר בית המשפט מצפה כי שיתוף הפעולה היה צריך להיות משמעותי יותר על מנת לסייע בידי הנאשמים לעבור הליך שיוביל אותם לניהול אורח חיים נורמטיבי ולא חיפוש אחר פתרונות בזק תוך ביצוע עבירות.

12. מבחינת חומרת העבירה, מדובר בעבירה חמורה במסגרתה המתלונן הותקף בצורה ברוטלית במטרה להשיג רווח כספי. לא ניתן להתעלם גם מהעובדה כי המעשים נעשו

בצוותא חדא. כמו גם, העבירה בוצעה שהנאשמים רעולי פנים כדי למנוע זיהויים. מנגד, מדובר בשני נאשמים צעירים שביצעו את העבירות בהיותם בגירים צעירים. מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי. אני ער לרישום ללא הרשעה של הנאשם 1 מבית המשפט לנוער בעבירות אלימות בגינן נדון לפטור ללא צו של מבחן, של"צ והתחייבות. גם תוצאות המעשים אינם מן החמורים המתלונן הותקף אולם לא נגרמו לו חבלות של ממש. בנוסף יש לקחת בחשבון כי בסופו של יום לא היה למעשה תוצאות של גנבת רכוש.

13. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשמים; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילם של הנאשמים; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתם המצביעה על נטילת אחריות; היותם נעדרי הרשעות פליליות; האמור בתסקירי שירות המבחן.

14. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן כל אחד מהנאשמים לעונש מאסר למשך 18 חודשים (בניכוי ימי מעצר **נאשם 1** - **05.02.23 עד 18.05.23**; **נאשם 2** - **08.02.23 ועד 11.04.23**).

ב. אני דן כל אחד מהנאשמים למאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שמי מהנאשמים לא יעבור את העבירה בה הורשע.

ג. כל אחד מהנאשמים יתחייבו בהתחייבות כספית על סך 5,000 ₪ שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום, לא יתחייב יאסר למשך 7 ימים.

ד. אני מחייב כל אחד מהנאשמים לשלם למתלונן פיצוי על סך 3,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 90 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

המזכירות תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הפיצוי יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידיו או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ד, 31 יולי 2024, במעמד הצדדים.

שמואל מלמד, שופט